

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. Благоевград, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на тринадесети декември
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров
Членове: Владимир Ковачев
Габриела Тричкова

като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20211200501049 по описа за 2021 година

взе предвид следното:

Производството е по чл. 278 вр. чл. 463 от ГПК.

Г. Н. М., ЕГН *****, и Б. Б. М., ЕГН *****, живеещи в гр. Р., ул. „Б...“ № *,
вх. „*“, ет. *, ап. *, длъжници по изпълнението, обжалват разпределението на сумата от
19 450 лева, направено по изпълнително дело № 1003 от 2011 г. на ЧСИ Г. Ц. на
25.09.2020 г. В жалбата се твърди, че са разпределени пари от продажба на имот, който
е несеквеструем. Неправилно били отредени суми в полза на „А...“ Е.. С тях трябвало
да се погасят част от задълженията на М. към „Р.“ Е.. Имало висящ съдебен процес
между М. и банката, в рамките на който се изяснило, че те не дължат сумите по
изпълнително дело № 1003 от 2011 г. на ЧСИ Г. Ц.. Моли се за отмяна на обжалваното
разпределение. Иска се спиране на изпълнението до произнасянето на съда по жалбата.
Претендират се направените във връзка с обжалването разноски. Прилагат се писмени
доказателства.

Подаден е отговор от страна на вискателя „Р.“ Е.. В него се развиват аргументи за
неоснователност на жалбата и се иска оставянето ѝ без уважение. Прилагат се писмени
доказателства.

Останалите вискатели не са взели отношение по жалбата.

Представени са мотиви от ЧСИ.

Налице е копие на изпълнителното дело.

Жалбата подлежи на разглеждане по същество. Тя изхожда от лица, които са
легитимирани да атакуват разпределението. Спазен е 3-дневният преклузивен срок по

чл. 462, ал. 2 от ГПК.

Само по себе си разпределението не представлява изпълнително действие. Чрез него не се упражнява принуда, нито се превръща актив в паричен еквивалент. То обаче е онзи необходим междинен акт, чрез който набраните средства от осъществено действие се насочват към вискателите като плащане, което да замести в цялост предписаното в изпълнителния лист поведение на длъжника. Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който той определя кои притезания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълно или частично изплащане на всяко от тях. Тази специфична функция на акта налага и режим на проверка за законосъобразност при пълен въззив, в отлика от контролно-отменителния характер на защитата, предвидена за типичните изпълнителни действия като форми на принуда - Определение № 527 от 07.10.2015 г. на ВКС по ч. т. д. № 2731/2015 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Емил Марков.

Разпределение се налага само при недостатъчно парично постъпление. Съдът проверява преценката на съдебния изпълнител за кръга на вискателите, размера на предявените от тях вземания и съответстващите им привилегии. Други предходни нарушения в принудителното изпълнение - например при провеждане на способа, чрез който са постъпили сумите, определянето на оценката на продаден имот, начина на разгласяване на проданта - остават извън предмета на специфичния съдебен контрол на разпределението /Определение № 221 от 07.04.2015 г. на ВКС по ч. т. д. № 696/2015 г., I т. о., ТК, докладчик съдията Мариана Костова/.

При съдебния контрол върху разпределението, като неограничен от оплакванията въззив, подлежат на проверка всички законови изисквания, отнасящи се до реда за удовлетворяване на вискателите в изпълнителното производство. Съдът дължи служебна преценка на спазването на разпоредбите на чл. 136 от ЗЗДог и чл. 458-459 от ГПК дори и при бланкетни жалби.

Преценяват се само вземанията, предявени и подлежащи на зачитане по право, заявени или установени до деня на разпределението /Решение № 394 от 21.04.2009 г. на ВКС по гр. д. № 610/2008 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Илияна Папазова/.

Отчитайки гореизложените принципни положения, настоящият съдебен състав констатира, че обжалваното разпределение се явява незаконосъобразно и трябва да бъде отменено. Налага се съдът да направи ново разпределение, което да не нарушава съответните нормативни текстове и приложимата практика на ВКС.

Оплакването в жалбата на М.и, касаещо твърдяната несеквестрируемост на имота, сумата от продажбата на който се разпределя, е неоснователно. По принцип е допустимо то да се направи в процедурата по съдебен контрол на разпределението /в т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК, докладвано от съдията Борислав Белазелков, по този повод изрично се казва, че длъжникът може да обжалва разпределението и поради несеквестрируемостта на продаденото имущество/ и съдът е длъжен да го разгледа и обсъди. В случая се твърди, че от несеквестрируемостта се ползва Г.М.. След развода ѝ с Б.М., въпросният апартамент е станал нейна собственост. Тя няма друго жилище, поради което действително се ползва от частичната закрила по чл. 444, т. 7 от ГПК вр. чл. 2, ал. 1, т. 1 от НЖНДЧНС, но само спрямо вискателя „А...“ Е.. Тази частична закрила обаче не може да бъде противопоставена на вискателя „Р.“ Е., чиито вземания, произтичащи от договора за кредит от 19.02.2008 г., са присъединени за събиране по изпълнително дело № 1003 от 2011 г. на ЧСИ Г. Ц., и в чиято полза е учредена ипотеката върху

продадения апартамент - чл. 445, ал. 1 от ГПК.

В ред първи на процесното разпределение са включени разноските по принудителното изпълнение - чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗДог. Тук трябва да се вземе предвид принципното положение, че на удовлетворяване подлежат разноските, направени по реализирането на съответния способ за осребряване на конкретния имот. Предимство по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗДог имат само онези разноски, които ползват всички вискатели - т. 6 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК, докладвано от съдията Борислав Белазелков. В разпределението не следва да бъдат включени разноските, направени по друг способ или по способ, чието прилагане е било осуетено /Определение № 171 от 05.02.2015 г. на ВКС по гр. д. № 6473/2014 г., IV г. о., ГК, докладчик председателят Веска Райчева, и Решение № 251 от 05.09.2012 г. на ВКС по гр. д. № 517/2011 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Борислав Белазелков/. В казуса разноски по изпълнението, свързани с продажбата на имота, е направил само първоначалният вискател /после присъединен по право такъв/ и ипотекарен кредитор „Р.“ Е.. В този първи ред на разпределението, на банката трябва да бъдат възстановени сумите, касаещи възбраната на апартамента - 33 лева, описа на същия - 2881,47 лв., и разгласяването на публичните продани на имота - 2088 лева. Сумата за образуване на изпълнителното дело не подлежи на възстановяване сега, понеже е поискано извършването и на други изпълнителни способи и все още не е ясно дали се разпределят постъпленията от най-скъпата вещ на длъжниците /т. 6 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК, докладвано от съдията Борислав Белазелков/. Внесените от банката на 15.08.2018 г. 172,80 лв. също не подлежат на възстановяване - чл. 73а, ал. 2 от ГПК. Останалите парични суми, заплатени от този вискател, нямат отношение към реализирания изпълнителен способ, с оглед което нямат и място в новото разпределение.

Таксите към ЧСИ са обект на отделно негово разпореждане от 22.09.2020 г. Съобразно възприетото в т. 12 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК, докладвано от съдията Борислав Белазелков, дори и да не са внесени авансово от вискателя, дължимите от длъжника такси влизат в разпределението в полза на ЧСИ с привилегиата по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗДог. В случая ЧСИ си е определил такси от общо 1048,87 лв. Съдът констатира, че реално му се дължи по-малка сума - 928,87 лв. Трябва да се изключат двете такси от по 60 лева с ДДС за присъединяването на НАП. Т. 11 от ТТРЗЧСИ, на която се е позовал ЧСИ, не касае присъединяването на кредитор по право, каквото в случая е присъединяването на НАП.

Съгласно чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗДог, ред втори от разпределението следва да включва вземанията за данъци върху продадения имот. В случая Държавата няма подобни вземания, видно от справките от НАП. О. Р. има и те възлизат общо на 49,49 лв.

Остатъкът от продажната цена - 13 469,17 лв., трябва да бъде разпределен на банката на основание чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗДог. ЧСИ грешно е разпределил тази сума в полза на вискателя „А...“ Е.. На последния са цедирани вземанията по този от двата договора за банков кредит, който е обезпечен с ипотека върху имот, различен от продадения по изпълнително дело № 1003 от 2011 г. на ЧСИ Г. Ц.. Ипотеката в полза на банката е върху продадения апартамент. Тя й създава привилегия за присъединените вземания. Това е причината остатъкът от продажната цена да бъде разпределен именно на този вискател. При погасяването на вземанията на банката ЧСИ следва да отчете поредността по чл. 76, ал. 2 от ЗЗДог - разноски, лихви, главница /Решение № 86 от 14.08.2014 г. на ВКС по гр. д. № 6766/2013 г., IV г. о., ГК, докладвано от председателя

Борислав Белазелков/.

Искането на М.и за спиране на изпълнението не подлежи на разглеждане, защото, по силата на чл. 462, ал. 2 от ГПК, подаването на тяхната жалба го е спряло ex lege.

Разноски на жалбоподателите за настоящото производство не се следват, въпреки че жалбата се оказа основателна. Взыскателите не са дали повод за завеждането на делото. Атакува се действие на ЧСИ, което той е длъжен да извърши по закон. ЧСИ не се явява насрещна страна по жалбата.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределението на сумата от 19 450 лева, направено по изпълнително дело № 1003 от 2011 г. на ЧСИ Г. Ц. на 25.09.2020 г.

РАЗПРЕДЕЛЯ продажната цена от 19 450 лева, както следва:

1/ 5002,47 лв. да се преведат на взыскателя „Р.“ Е. за разноски по изпълнението - специална привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗДог,

2/ 928,87 лв. да се задържат от ЧСИ Г. Ц. за такси по изпълнението - специална привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗДог,

3/ 49,49 лв. да се преведат на взыскателя О. Р. за данъци върху продадения имот - специална привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗДог, и

4/ 13 469,17 лв. да се преведат на взыскателя и ипотечен кредитор „Р.“ Е. за обезпечените му вземания - специална привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗДог, като при погасяването им ЧСИ Г. Ц. да отчете поредността по чл. 76, ал. 2 от ЗЗДог.

На М. /на адрес гр. Р., ул. „Б...“ № *, вх. „*“, ет. *, ап. */ „А...“ Е. /на адрес гр. С., район „Л.“, ж. к. „Л.-*“, бул. „Д. П. Д.“ № *, офис сграда „Л.“, ет. *, оф. */ Н... /чрез офиса в гр. Б./, О. Р. и „Р.“ Е. /чрез адвокат С.Г./ да се изпратят копия на настоящия съдебен акт, който може да бъде обжалван от тях в едноседмичен срок, считано от получаването, пред Апелативен съд София, с частна жалба, подадена чрез Окръжен съд Благоевград.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____